

Uit de Canon van Nijmegen: de Romeinen

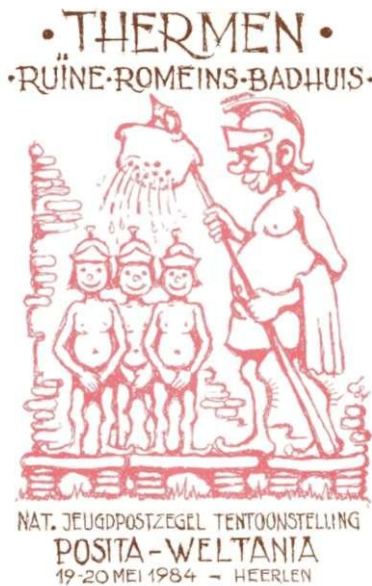
Het vierde hoofdstuk van de Canon van Nijmegen beschrijft de periode van 19 voor tot 400 na Christus, en heeft als titel Romeinse soldaten; Legerkampen en versterkingen.

Het eerste Nijmeegse legerkamp der Romeinen lag op de Hunnerberg en was groot genoeg om aan 15.000 soldaten plaats te bieden. Het stond er maar enkele jaren, en in 10 v.Chr. verrees op het Kops Plateau een veel kleiner legerkamp. Waarschijnlijk was dit een commandopost.

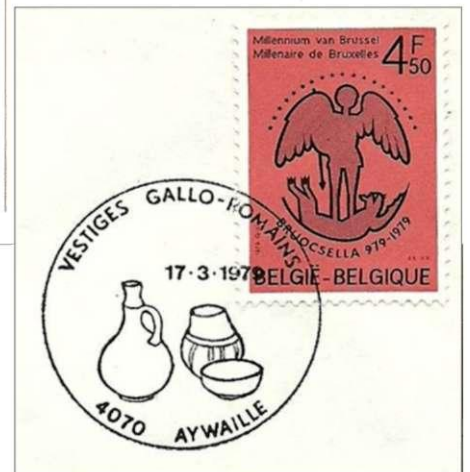

De Romeinen waren gewend om mannelijke inwoners uit veroverde gebieden in hun leger op te nemen. Dat gold ook voor de Bataven uit de omgeving van Nijmegen. Deze kwamen in opstand, en tijdens deze Bataafse Opstand werd de legerplaats het Kops Plateau verlaten.

De soldaten van het Tiende Legioen bouwden daarna op de Hunnerberg een nieuw fort, op dezelfde plek als het vroegere legerkamp, maar het was een stuk kleiner.

De 2e eeuw was een periode van grote onrust: Germaanse stammen trokken de grens van het Romeinse rijk over en maakten de regio onveilig. In de 4e eeuw bouwden de Romeinen nog een castellum op het Valkhof, en langs de weg van Nijmegen naar Cuijk een wachttoren in Heumensoord. De Romeinen verlieten onze streken definitief in het begin van de vierde eeuw.

Marcus Ulpius Trajanus was keizer van 98 tot 117 na Christus; In het jaar 105 heeft hij Nijmegen marktrecht geschonken.

Het Romeinse Rijk werd aan de noordkant begrensd door de Rijn. Langs deze grens, die de **Limes** genoemd werd, lagen veel legerkampen waaruit later steden zijn ontstaan. Naast Nijmegen zijn dat onder meer Xanten, Keulen, Remagen en Regensburg.

